

Caramelles 2016

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Església de Sant Pere i Sant Fermí i Casajoana
Alçada: 322

Coordenades:

Latitud: 41.6398
Longitud: 1.91157
UTM Est (X): 409352
UTM Nord (Y): 4610357

Classificació

Número de fitxa 08179 - 369
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XXI
Any 2016
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Caramelles](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dv., 17/05/2019 - 02:00

Descripció

Segona cançó del repertori musical cantat pels xiquets Caramellaires de Rellinars que diu així:
RITME (tum tum tum ta Tum tum ta) / tum tum tum ta Tum tum ta / tum tum tum ta Tum tum ta / Tum tum ta / tum / tum tà/.

Avui és el dia esperat i desitjat / emocions a flor de pell / i estem tots aquí plegats / escenari, instruments, espadenyes, barretina, / tot a punt per a gaudir d'una diada divertida./

Som les caramelles de Rellinars / vine aquí amb nosaltres per celebrar / festa de somriures, cançons i balls / de la nostra terra./

Som les caramelles de Rellinars / canta amb alegria per celebrar / festa de somriures, cançons i balls / de la nostra terra.

Observacions:

El ritme, tum tum tum ta Tum tum ta / tum tum tum ta Tum tum ta / tum tum tum ta Tum tum ta / Tum tum ta / tum / tum tà/, ve marcat per la picada del públic amb les mans a les cuixes. La cançó es repeteix dues vegades.

Història

És tradicional, per Pasqua, que en molts pobles de Catalunya, sobretot a la Catalunya Vella i al nord de la Nova (Solsonès, Bages, Garraf, Berguedà, Empordà, Osona, Anoia, Ripollès, Alt Urgell, Maresme, Alt Penedès, Baix Llobregat i les terres de l'Ebre) i també d'Andorra, es formen colles de cantaires que es dediquen a visitar cases i masies de les poblacions davant les quals canten les cançons anomenades també caramelles. Són cançons de caràcter religiós per celebrar la Resurrecció de Crist, però també festiu i profà. Es tracta de corrandes amb contingut satíric sobre fets d'actualitat del poble, o d'al·lusió a les persones de la casa, i d'altres de caràcter amorós o per a demanar els menjars típics.

Generalment sortien el dissabte de Glòria al vespre; actualment, el diumenge i el dilluns de Pasqua. I en alguna localitat el diumenge de pasqüetes, és a dir la vuitena de Pasqua, per adaptar-se als canvis de la modernitat. Un de la colla, per tal d'arribar a balcons i finestres, porta una perxa llarga amb una cistella al capdamunt, adornada amb cintes i garlandes, recull la gratificació. Abans anaven amb un mul amb portadora per a recollir els ous, anomenat la lloca. L'obsequi consisteix en ous, llonganissa i altres comestibles, així com en diners. Amb el resultat de la capta, els caramellaires fan generalment un àpat col·lectiu. En molts indrets les caramelles van acompanyades de trabucaires i danses populars (balls de bastons, de cascavells, cercolets, etc). Segons el temps i el lloc les Caramelles també s'anomenen Camalleres, Camarelles, Camilleres, Camelleres, Camijeres, Creïlles o Goigs de les Caramelles. A la Catalunya Nord s'anomenen Goigs dels Ous. El costum, esmentat per primera vegada a la fi del segle XVI (i que es manté en vigor encara, especialment en determinats pobles), presenta nombroses variants: en alguns llocs els caramellaires dansaven entre cant i cant (al pla de Bages era típica la dansa dels cascavells). D'altra banda, el cant ha estat acompanyat sempre d'alguns instruments musicals (flauta, tamborí, cornamusa, gralla, violí). A les ciutats, al llarg del segle XIX, les societats corals adoptaren aquest costum (als estatuts dels Cors de Clavé, del 1852, figura com una de les activitats de la institució), que tingué així una revitalització; hom organitzava concursos entre les colles (a Barcelona, a la plaça de Sant Jaume). Hi ha nombroses varietats locals del mot: camalleres, camarelles, camilleres, camijeres, camarleres, i al Vallès Occidental reben el nom de mussol. Un costum similar existeix a Mallorca i Menorca, anomenat capta de les panades (panada).

Bibliografia

CRIVILLÉ, J.; HERNÁNDEZ, A.J.; LOPEZ, P.; VILAR, R. (2003). El Ball de Cascavells. Temes de Súria, 2, pp. 231 i 232. Centre d'Estudis del Bages. Ajuntament de Súria.

SENSERRICH, Montserrat (1997). Festes i tradicions. El ball de cascavells, dins XVIII Ronda Vallesana, pp. 125 - 129. Unió Excursionista de Sabadell

